

پانديس زنده‌ای کوچک و انگشتی شکل است که از روده بزرگ منشعب می‌شود. این زائده به انتهای بزرگ روده کور (روده کور) متصل است. در جدار این عضو بافت لنفاوی فراوانی موجود است. طول آپانديس بين ۲ تا ۲۰ سانتی‌متر متغیر است و قطر آن نیز بين ۶ تا ۸ میلی‌متر است. عفونت و التهاب در آن منجر به آپانديسيت می‌شود.

پانديس عضو وستيجيال محسوب می‌شود. کارکرد آن در بدن انسان کمک به از بین بردن آلودگی‌های بدن است. رخی از دانشمندان به تازگی نظریاتی ابراز داشته‌اند که نشان از کارایی این عضو دارد. نتایج تحقیقات ساينتيفیک آمريکن حاکی از آن است که آپانديس در نوزادان به تولید هورمون و در افراد بزرگسال به تولید پادگنهای (آنتی‌ژن‌های) مفید برای ایمنی بدن و مبارزه با بیماری کمک می‌کند. همچنین تحقیقات دیگری نشان می‌دهد که آپانديس نقش عمده‌ای در سیستم ایمنی بدن دارد. بافت‌های لنفاوی جداره پانديس با حس کردن میکروبهای موجود در مواد زايد در حال دفع از بدن، نوع خوب یا بد میکروبه‌ها را تشخیص داده و به بانک حافظه‌ای سیستم ایمنی بدن اجازه می‌دهند تا در مقابله (و دفع) میکروبهای مضر و سلختن میکروبهای مفید برنامه‌ریزی کرده و فعال گردد. آمار مرگ و میر در اثر اسهال مزمن در کشورهای فقیر یا در حال رشد نشان داده که آپانديس سالم با ذخیره باکتریهای نوب در خود می‌تواند سیستم گوارشی افراد را پس از آلوده شدن به میکروبهای مضر باعث اسهال، با بازگشت میکروبهای مفید بهبود داده و از آمار مرگ و میر بکاهد. همچنین در بعضی آدم‌ها وقتی پانديس آلوده شده به عفونت مزمن می‌شود و آن را از بدن جدا می‌کنند باعث سفت شدن شکم و روده راست می‌شود و همورویید را ایجاد می‌کنند و چربی خون در اثر باکتریهای آزاد شده موجب چربی نون می‌شود و خون آلوده می‌شود

علل عفونت آپانديس

بقی غذا از طریق مری به معده و روده بزرگ می‌رسد باکتری‌هایی که در روده قرار دارند نیمی از آن مواد غذایی را به خود جذب کرده و به داخل خون می‌ریزند و اما آپانديس آن باکتری‌ها را از دست خارجی آپانديس به خود جذب می‌کند این باکتری‌ها زیاد می‌شوند و سپس باعث عفونت آپانديسيت می‌شوند.

خستين کسی که خودش آپانديسش را جراحی کرد

وشتار اصلی: لئونید روگوزوف

واخر آوریل ۱۹۶۱، لئونید روگوزوف ۲۷ ساله که جزو ششمین گروه اکتشافی شوروی سابق بود که به قطب جنوب می‌رفتند (تیمی دوازده نفره که مأموریتشان سلختن پایگاهی جدید بنام ایستگاه وولازاروسکایا در واحه شیرماخر بود)، به دلیل ابتلا به آپانديسيت حاد، وضع جسمانی وخیم شد (کمی احساس ضعف و خستگی داشت، بعد حالت تهوع شروع شد، و کمی بعد دردی شدید در سمت راست پهلویش حس کرد) و چون خودش پزشک جراح بود، بلافاصله فهمید مشکل آپانديس است اما از آنجا که هیچ اتاق عمل جراحی در آنجا وجود نداشت و امیدي هم به کمک‌رسانی نبود و تنها پزشک گروه نیز خودش بود، بنابراین و به ناچار تصمیم گرفت که با بی‌حسی موضعی و عدم بیهوشی کامل و توسط آینه، خودش را جراحی نموده و آپانديس ملتهبش را خارج نماید که این کار با موفقیت انجام و نودش نیز زنده بماند؛ امروزه و پس از گذشت بیش از نیم قرن از آن زمان، برداشتن آپانديس پیش از سفر به قطب جنوب عادی – و در بعضی کشورها مثل استرالیا، اجباری – است. بعضی از پزشکان هم معتقدند فضانوردانی که بخواهند (در آینده) برای مدتی طولانی به ماه یا مریخ بروند، باید همین کار را نیز بکنند.

منبع: ویکی پدیا